

Дай собі спокій, прошу
Вже стільки років біжу
Дай собі спокій
Дай собі спокій

Дай собі спокій
Це так непросто
Відстань від себе хоча б на 5 хвилин
Годі кричати собі і світу
Що ти нещасний, чи класний такий один
Годі надіятись на майбутнє
І ненавидіти все що є
Годі крутити невдалі миті
В яких так мало тебе
Годі дивитись на світ
Через роздуту призму егоцентризму
Робити що кажуть вони
Щоб прокачати харизму
Новітні вершини цинізму
Кидатися з нігілізму до гедонізму
Так скоро прийдуть катаклізми
Ти скажеш я попереджав
Але тоді буде пізно

Дай собі спокій, прошу
Вже стільки років біжу
Дай собі спокій
Дай собі спокій
Дай собі спокій, прошу
Ще зовсім трохи й злечу
В небо як сокіл
Дай собі спокій

Я більше не боюсь казати, що не маю сил
Я прошу когось в голові, щоб врешті відпустив
Подалі від пустого шуму, непотрібних слів
Подалі від думок та несвоїх почуттів
Мені неважко більше пробачати косяки
Свої, чужі – нова мантра на душі
Я не почую сміх, я не відчую сліз
Віддамся волі і скажу

Ну дай собі спокій, прошу
Вже стільки років біжу
Дай собі спокій
Дай собі спокій
Дай собі спокій, прошу
Ще зовсім трохи й злечу
В небо як сокіл
Дай собі спокій

Усі навколо кажуть, що ти недостатньо красивий
Цілеспрямований, успішний – та пофіг який там ще
Відправ їх куди подалі, і сам від себе відчепись
Залиш місто, вийди на найвищу точку і закричи:
Як же все задовбало!
Tisťeno z pisnický-akordy.cz